

ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଲାଓଦିକିୟ ସପ୍ତମ-ଦିନୀୟ ଆତ୍ମଭେଦିଷ୍ଟ କଳିସିଆ - ସଂଖ୍ୟା ସତେତିଶ

Jeff Pippenger
2026-01-29

ସଂଖ୍ୟା ସତେତିଶ

ଉଇଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ, ଆରମ୍ଭରେ ଯେ “ହଳଚଳ” ଦେଖାଯାଏ, ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ମଣିମାଣିକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅକ୍ଷର କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ତାହାର ପୂର୍ବରୁ ମିଲର ମଣିମାଣିକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କରି “ଆସ, ଦେଖ” ବୋଲି ଡାକିଥିଲେ। ମିଲିନଡା-ବୁରୁଣଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟ ଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଆବର୍ଜନାକୁ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ଝାଡୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ମଣିମାଣିକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିକ ବଡ଼ ଏକ ପେଟିକାରେ ଏକତ୍ର କରନ୍ତି, ଏବଂ ପରେ ସେ ମିଲରଙ୍କୁ “ଆସ, ଦେଖ” ବୋଲି ଡାକିଲେ। ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ଝାଡୁ-କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ କକ୍ଷଟି ଖାଲି ଥାଏ, କାରଣ ମିଲର ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ଯେ, “ଏକ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଲା, ଏବଂ ଜଣେ ମଣିଷ କକ୍ଷରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ; ତାହାପରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସେଠାରୁ ବାହାରିଗଲେ; ଏବଂ ସେ, ନିଜ ହାତରେ ଏକ ମିଲିନଡା-ବୁରୁଣ ଧରି, ଜାଣିଲାଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଲିଲେ, ଏବଂ କକ୍ଷରୁ ଧୂଳି ଓ ଆବର୍ଜନାକୁ ବୁହାରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ।”

ସମସ୍ତ ଲୋକ କକ୍ଷଟି ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବାବେଳେ ଝାଡୁଧରୀ ମଣିଷ କକ୍ଷରେ ପ୍ରବେଶ କରେ। ୨୦୨୩ ମସିହାରେ, ଝାଡୁଧରୀ ମଣିଷ ଖାଲି କକ୍ଷରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, କାରଣ ଏକ ଶତ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ ଭଙ୍ଗିଯାଇ ଛିତରିଯାଇଥିଲା। ୨୦୧୨ ମସିହାର ହବକକ୍ଷକଙ୍କ ତାଲିକାଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକାକୃତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଅବର୍ଜନାରେ ପୋତାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ କକ୍ଷଟି ଖାଲି ଥିଲା। ଝାଡୁଧରୀ ମଣିଷ ସେହିଜଣ, ଯିଏ ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ମାବାତାଙ୍କ ପରେ ଆସିଥିଲେ, ଯାହା ବିଷୟରେ ଯୋହନ କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଏକ ପଖା ଅଛି, ଏବଂ ସେ ସେହି ପଖାଦ୍ୱାରା ନିଜ ମଞ୍ଚକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପରିଶୁଦ୍ଧ କରିବେ।

ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ପାଇଁ ଜଳରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଉଛି; କିନ୍ତୁ ଯେ ମୋର ପରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେ ମୋଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ; ତାଙ୍କର ଜୁତା ବୋହିବାକୁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ; ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ଏବଂ ଅଗ୍ନିରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେବେ। ତାଙ୍କ ହାତରେ କୁଳା ଅଛି, ଏବଂ ସେ ନିଜ ଖଳାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପରିଷ୍କାର କରିବେ, ଓ ନିଜ ଗହମକୁ ଗୋଦାମରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ଚାଫକୁ ଅନିର୍ବାପ୍ୟ ଅଗ୍ନିରେ ପୂଡ଼ାଇଦେବେ। ତାହାପରେ ଯୀଶୁ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାପ୍ତିସ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଗାଲିଲୀରୁ ଯର୍ଦ୍ଦନକୁ ଆସିଲେ। ମାତୃକା 3:11-13।

ଗାଲିଲୀ ହେଉଛି ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନ-ସଙ୍କେତର ପ୍ରତୀକ; ଏବଂ ଯର୍ଦ୍ଦନରେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଯୀଶୁ ବାପ୍ତିସ୍ମା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ବେଥାବାରା, ଏବଂ ତାହାର ଅର୍ଥ “ଘାଟ ପାରାପାର”; ଏହା ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ପାର ହୋଇଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ବାପ୍ତିସ୍ମା ଗ୍ରହଣ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଲେ। ଗାଲିଲୀ, ଯର୍ଦ୍ଦନ, ବେଥାବାରା, ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେବା—ଏସବୁ ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଜୋର ଦେଇ ପ୍ରକାଶ କରୁଛି, ଯାହା ଏକ ଦ୍ୱାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ବିଶେଷକରି ଫିଲୀଦେଲଫିୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଖୋଲା ଓ ବନ୍ଦ ହୁଏଥିବା ଦ୍ୱାରର ଚାବି ଦିଆଯାଇଛି।

ଫିଲୀଦେଲଫିଆରେ ଥିବା ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତଙ୍କୁ ଲେଖା; ଯିଏ ପବିତ୍ର, ଯିଏ ସତ୍ୟ, ଯାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଦାଉଦଙ୍କ ଚାବି ଅଛି, ଯିଏ ଖୋଲନ୍ତି ଏବଂ କେହି ବନ୍ଦ କରିପାରେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯିଏ ବନ୍ଦ କରନ୍ତି ଏବଂ କେହି ଖୋଲିପାରେ ନାହିଁ—ସେ ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି; ମୁଁ ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣିଛି: ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଏକ ଖୋଲା ଦ୍ୱାର ରଖୁଛି, ଏବଂ କେହି ତାହାକୁ ବନ୍ଦ କରିପାରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମର ଅଳ୍ପ ଶକ୍ତି ଅଛି, ତଥାପି ତୁମେ ମୋର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିଛ, ଏବଂ ମୋର ନାମକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିନାହାଁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 3:7, 8.

ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ “ଦ୍ୱାର” “ଖୋଲି” “କକ୍ଷରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ,” ସେହି କକ୍ଷଟି “ତାଙ୍କର କକ୍ଷ” ଥିଲା, କାରଣ ସେ “ତାଙ୍କର ମଣ୍ଡପ”କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଶୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି। ଯଦି ସେହିଟି ତାଙ୍କର ମଣ୍ଡପ, ତେବେ ସେହିଟି ତାଙ୍କର କକ୍ଷ।

“କର୍ମଦୂର୍ଗତରେ ଯାଶୁ ନିଜ ଆଗପଛ ଯାତ୍ରା ମାନଙ୍କ ର ବିରତି-ସମୟରେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା ‘ତାଙ୍କ ନିଜ ସହର’ ବୋଲି ପରିଚିତ ହେଲା। ଏହା ଗାଲିଲୀ ସାଗରର କୂଳରେ ଥିଲା, ଏବଂ ସୁନ୍ଦର ଗେନେ ସହରର ସମତଳଭୂମିର ସୀମାନ୍ତକ୍ରମରେ, ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ସେହିଠି ନ ଥାଇଥାଏ।” The Desire of Ages, 252.

ସେ ନିଜ ଗର୍ଭ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ, ଏବଂ ଖରପପ୍ରସୂତିକୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ଦସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ କନ୍ଧରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି। ଗାଲିଲୀ, ଯର୍ଦ୍ଦାନ, ବେଥାବାରା, ବାପ୍ତିସ୍ମା, ଯୋହନଠାରୁ ଯାଶୁଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୂପାନ୍ତର ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ ବ୍ୟବସ୍ଥା-ପରିବର୍ତ୍ତନ, ଲାଓଡିସିଆର ଯୁଦ୍ଧରତ ମଣ୍ଡଳୀଠାରୁ ଫିଲାଦେଲଫିଆର ବିଜୟୀ ମଣ୍ଡଳୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଉଥିବା ରୂପାନ୍ତର ସହ ସମାନ୍ତର ରଖେ। ସେ 2023 ମସିହାର ଜୁଲାଇ ମାସରେ ନିଜ କନ୍ଧରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ। 2020 ମସିହାର ଜୁଲାଇ 18ର କୋଳାହଳ ମଧ୍ୟରେ ମିଲର ନିଜ ଚକ୍ଷୁ ମୁଦ୍ରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁ ଖୋଲିଲେ, କନ୍ଧଟି ଲୋକଗୁନ୍ତ୍ୟ ଥିଲା; ସତ୍ୟ ଭ୍ରାନ୍ତିର ତଳେ ସମାଧି ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ତାହାପରେ ଧୂଳି-ଝାଡୁ ମଣିଷଟି ଜାଣାଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲିଦେଇ ଅବର୍ତ୍ତନକୁ ବାହାରକୁ ଡାକିବା ଆରମ୍ଭ କଲା।

“ଯାହାଙ୍କ ହାତରେ ଛାଜନ ଅଛି, ସେ ନିଷ୍ଠା ନିଜ ଖଳିଆଣକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁଦ୍ଧ କରିବେ, ଏବଂ ନିଜ ଗହମକୁ ଗୋଦାମରେ ସଞ୍ଚୟ କରିବେ।’ ମାଥୁରା 3:12। ଏହା ଶୁଦ୍ଧିକରଣର ସମୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା। ସତ୍ୟର ବାକ୍ୟଦ୍ଵାରା ଭୂସି ଗହମଠାରୁ ପୃଥକ କରାଯାଉଥିଲା। ତିରସ୍କାର ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଅତ୍ୟଧିକ ଅହଙ୍କାରୀ ଏବଂ ଆତ୍ମାତ୍ମିକ ଥିବାରୁ, ନମ୍ରତାର ଜୀବନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଜଗତପ୍ରେମୀ ଥିବାରୁ, ଅନେକେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଫେରିଗଲେ। ଅନେକେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ସମାନ କାମ କରୁଛନ୍ତି। ଆଜି ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନେ କର୍ମଦୂର୍ଗତର ସମାଜଗୃହରେ ସେହି ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯେପରି ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେପରି ପରୀକ୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟକୁ ହୃଦୟରେ ନିକଟଭାବେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଆଯାଏ, ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସହ ସମନ୍ଵୟରେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଦେଖନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଆତ୍ମତ୍ୟାଗମୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନୁହଁନ୍ତି। ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ ସେମାନେ କରୁଣ ହୋଇଯାନ୍ତି। ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯେପରି ଯାଶୁଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଗୁଞ୍ଜରଣ କରି କହିଥିଲେ, ‘ଏହା କିପରି ବାକ୍ୟ; ଏହା କିଏ ଶୁଣିପାରେ?’ ସେହିପରି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅପମାନିତ ହୋଇ ଚାଲିଯାନ୍ତି।” The Desire of Ages, 392.

୨୦୨୩ ମସିହାର ଶେଷ ଦିନରେ, ଯାହା ୨୦୨୪ ମସିହାର ପ୍ରଥମ ଦିନକୁ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ କରେ, ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ନିଜ ବିଷୟର ପ୍ରକାଶନକୁ କ୍ରମଶଃ ଅମୋଚନ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ବାରର ଅମୋଚନର ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସାରେ, ତେବେ ତିନୋଟି ପରୀକ୍ଷା ରହିଥାନ୍ତା, ଯାହାକୁ “ଶୁଦ୍ଧି କରାଯିବେ, ଧଳା କରାଯିବେ ଏବଂ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ” ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରାଯାଇଛି।

ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ହେ ଦାନିଏଲ, ତୁମେ ତୁମ ପଥେ ଯାଅ; କାରଣ ଏହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ଧକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦ ଓ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ରହିଛି। ଅନେକେ ଶୁଦ୍ଧ ହେବେ, ନିର୍ମଳ କରାଯିବେ, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଦୁଷ୍ଟତା କରିବେ; ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମଧ୍ୟ ବୁଝିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ବୁଝିବେ। ଦାନିଏଲ 12:9, 10.

ପ୍ରଥମ ଦୃଢ଼ ଶୁଦ୍ଧିକରଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ, କାରଣ ଦୋଷୀ ସିନ୍ଦର ଅଙ୍ଗଣରେ ବଳିଦାନ ଉପରେ ନିଜ ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ଅର୍ପଣ କରେ, ଯେଠାରେ ସେ ରକ୍ତଦ୍ଵାରା ନ୍ୟାୟୀ ଠାରାଯାଏ।

ତାପରେ ସେହି ରକ୍ତକୁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ନିଆଯାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଅଙ୍ଗନରୁ ଆସିଥିବା ରକ୍ତଦ୍ଵାରା ଧୋଇବା ମାଧ୍ୟମରେ ଶୁଦ୍ଧି କରାଯିବାରୁପେ ପବିତ୍ରତାର ପବିତ୍ରୀକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ ହୁଏ। ସେଠାରେ ଯେମାନେ ମେଷଣାବକର ରକ୍ତ ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟବାଣୀର ବାକ୍ୟଦ୍ଵାରା ଜୟୀ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଧର୍ମିକତା ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ।

ତାପରେ ସେମାନେ ପରୀକ୍ଷିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଅନ୍ତ ୫ ଦିନରେ ସେମାନେ ବାବିଲନର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦଶଗୁଣ ଉତ୍ତମ ବୋଲି ପାଇଯାଆନ୍ତି। ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷା । ସେଠି ଅଛି, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ପରମ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ମହିମାନ୍ଵିତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପୃଥକ୍ ପରିଚିତ ହୁଅନ୍ତି। ସେହି ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷା । ହେଉଛି ରବିବାର ଆଇନ, ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷା । ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କ ର ଭିତ୍ତିସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିବାର ଆହ୍ଲାନ୍, କାରଣ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦକ୍ଷେପରେ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମିତ ହୁଏ। ସେହି ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦକ୍ଷେପ ପ

ହେଉଛି ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତଙ୍କ ର ପୃଥକୀକରଣର ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ପରେ ତୃତୀୟ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତଙ୍କ ର କସୋଟି ପରୀକ୍ଷା । ଆସେ ।

୨୦୨୩ ମସିହାରେ, ପ୍ରଥମ ଦୂତ ଆସିଲେ, ଯେପରି ସେ ୧୧ ଅଗଷ୍ଟ, ୧୮୪୦ରେ ଆସିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଦ୍ଵିତୀୟ ହାୟର ଇମ୍ପାମର ସନ୍ଦେଶ ସହିତ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ । ସେ ୯/୧୧ରେ ଯେପରି ଆସିଥିଲେ, ସେହିପରି ତୃତୀୟ ହାୟର ଇମ୍ପାମର ସନ୍ଦେଶ ଏବଂ ପୁରାତନ ପଥଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିବାର ଆହ୍ୱାନ ସହିତ ଅବତରଣ କଲେ । ୧୧ ଅଗଷ୍ଟ, ୧୮୪୦ରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ହାୟର ସନ୍ଦେଶ ପୂରଣ ହେବା ପରେ ମିଲରୀୟ ଇତିହାସର ଭିତ୍ତିଭିତ୍ତିକ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ପରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଦଶର ଦୂତ ଅବତରଣ କଲେ; ଏହିପରି ସେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାରର ଦୂତଙ୍କ ଅବତରଣ ଏବଂ ତୃତୀୟ ହାୟର ଆଗମନର ପୂର୍ବକ୍ଷାୟା ହେଲେ ।

ଯୋଶିୟା ଲିଚ୍ ହେଲେ ସେହି ଐତିହାସିକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ, ଯିଏ 11 ଅଗଷ୍ଟ 1840 ରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଭିତ୍ତିମୂଳ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ । "ଯୋଶିୟା" ନାମର ଅର୍ଥ "ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଭିତ୍ତିମୂଳ," ଏବଂ ପବିତ୍ର ଇତିହାସରେ ରାଜା ଯୋଶିୟା, ଯୋଶିୟାଙ୍କ ସଂସ୍କାରକାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରନ୍ତି, ଯାହାରେ ମୋଶାଙ୍କ ଶାପର ଆବିଷ୍କାର ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲା, ଯାହା ପବିତ୍ରାଳୟର ଆବର୍ଜନାମଧ୍ୟରେ ପିତ ହୋଇ ରହିଥିଲା, ଯେପରି ମିଲରଙ୍କ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକ କକ୍ଷରେ ପିତ ହୋଇ ରହିଥିଲା ।

ରାଜା ଯୋଶିୟା ମେଗିଦୋରେ ମୁକ୍ତ୍ୟବରଣ କଲେ, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଷୋଡଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଆର୍ମୀଗେଦୋନ । ଯେତେବେଳେ ଆମ ବେଥେଲ ଓ ଦାନରେ ଦୁଇଟି ବେଦୀ ସ୍ଥାପନ କରିଥିବାବେଳେ ଅନାଜାକାରୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତା ବ୍ଵାରା ଉଚ୍ଚାରିତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ପୂରଣ ହେଉଥିଲା ଯୋଶିୟାଙ୍କ ସଂଶୋଧନ । ସେହି ଅନାଜାକାରୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତା ଗଧା ଓ ସିଂହର ମଧ୍ୟରେ ମୁକ୍ତ୍ୟବରଣ କରିଥିଲେ । ରାଜା ଯୋଶିୟାଙ୍କ ବିଷୟରେ ନାମୋଲ୍ଲେଖ ସହିତ ପୂର୍ବରୁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କର ସଂଶୋଧନ ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଏକ ଅଂଶ ଥିଲା; ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲା ଯେ, ଭବିଷ୍ୟତ୍ଵ ରାଜା ଯୋଶିୟା ସେହି ବେଦୀକୁ ଭଞ୍ଜି ଦେବେ, ଯେଉଁଠାରେ ଅନାଜାକାରୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତା ଦୁଷ୍ଟ ରାଜା ଯେତେବେଳେ ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ ।

ଯୋଶିୟାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଭିତ୍ତି," ଏବଂ ରାଜା ଯୋଶିୟା ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟାରୋହଣର ପ୍ରାୟ 340 ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀକୁ ପୂରଣ କଲେ । ସେ ଏକ ପୁନରୁଦ୍ଧୀବନ ଓ ସଂସ୍କାର ଆନ୍ଦୋଳନରେ ନେତୃତ୍ଵ ଦେଲେ, ଯାହା ଶେଷରେ ସେହି ବେଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଲା ଯେଉଁଠାରେ ଯିହୁଦାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତା ରାଜା ଯେତେବେଳେ ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ । ସେଠାକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ, ଯୋଶିୟା ସେହି ବେଦୀକୁ ଭାଙ୍ଗି ଧୂସ କରିଦେଲେ, ଯେପରି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ ଏହା କରିବେ । ଯେତେବେଳେ ସେହି ଦୁଇଟି ବେଦୀ ଯିରୁଶାଲେମର ମନ୍ଦିରର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ନକଲ ଥିଲା, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ଯେତେବେଳେ ନକଲ ପର୍ବଦିନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ । ଏପରି କରି ସେ କେବଳ ସେହି କାମ ହିଁ କରୁଥିଲେ ଯାହା ଆହରୋଣ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବଜ୍ରର ସହିତ କରିଥିଲେ । ଆହରୋଣଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ପବିତ୍ର ଇତିହାସର ଭିତ୍ତିରେ ଥିଲା । ଏହା ସେହି ସମୟରେ ଘଟିଥିଲା ଯେତେବେଳେ ମୋଶା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ, ଯାହା ହେଉଛି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଶାସନର ଭିତ୍ତି ।

ଆହରୋଣଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ଏକ ଭିତ୍ତିଗତ ବିଦ୍ରୋହ ଥିଲା, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରର ଦଶଟି ଗୋତ୍ରକୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଭାବେ ସ୍ଥାପନା କଲେ, ସେତେବେଳେ ତାହା ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଲା । ମୋଶା ଆହରୋଣଙ୍କୁ ଚିରସ୍କାର କଲେ, ଏବଂ ମୋଶା ହେଉଛନ୍ତି ଆଲ୍ଫା, କିମ୍ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓମେଗାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଭିତ୍ତି । ଆହରୋଣ ଓ ମୋଶା ଏହି ଭିତ୍ତିଗତ ବିଦ୍ରୋହରେ ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ବୀରମାନେ ଯେମାନେ ମୋଶାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଥିଲେ—ଲେବୀୟମାନେ । ରାଜା ଯେତେବେଳେ ଆମ ଏବଂ ଯିହୁଦାରୁ ଆସିଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତା ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟର ଭିତ୍ତିଗତ ବିଦ୍ରୋହରେ ସେହି ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀ, ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ଲେବୀୟମାନେ ହିଁ ବୀରମାନେ ।

ଯେତେବେଳେ ଆମଙ୍କ ମୌଳିକ ବିଦ୍ରୋହ ସମୟରେ, ଯିହୁଦାରୁ ଆସିଥିବା ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ଵକ୍ତା । ତାଙ୍କୁ ଚିରସ୍କାର କରି, "ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଭିତ୍ତି" ନାମରେ ପରିଚିତ ହେବାକୁ ଥିବା ଜଣେ ରାଜା—ଯୋଶିୟାଙ୍କ—ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ଵକ୍ତା ଶିକ୍ଷା କରନ୍ତି । ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ଵକ୍ତା ଶିକ୍ଷା ଚିରସ୍କାର ପୂରଣରେ ଏହା ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲା ଯେ, ଯେବେ ଯୋଶିୟା ତାଙ୍କ ର ପୁନରୁଦ୍ଧୀବନ ଓ ସଂସ୍କାର ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେବେ ମୋଶାଙ୍କ ଶାପ ଆବିଷ୍କୃତ ହେଲା, ଏବଂ ମୋଶାଙ୍କ ପବିତ୍ର ବାକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକର ପାଠ ଏମିତି ଏକ ପୁନରୁଦ୍ଧୀବନ ଓ ସଂସ୍କାରକୁ ଶକ୍ତିଦାନ କଲା ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଯୋଶିୟା, ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଏକ

ଭବିଷ୍ୟତ୍ତ୍ୱ ଶାମୁଲକ ପ୍ରତୀକ, ଏମିତି ଏକ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ବନ ଓ ସଂସ୍କାରକ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯାହାକି ମୋଶାଙ୍କ ଲେଖନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟତ୍ତ୍ୱ ଶାମୁ ଆବିଷ୍କୃତ ହେବା ସମୟରେ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ।

ଯେତେବେଳେ ଆମ ରାଜାଙ୍କ କାହାଣୀରେ ଥିବା ମୂଳଭୂତ ବିଦ୍ରୋହ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି, ଏବଂ ସେହିପରି ଯିହୁଦାରୁ ପଠାଯାଇଥିବା ସେହି ଭବିଷ୍ୟତ୍ତ୍ୱ ଶାମୁ ମଧ୍ୟ, ଯିଏ ଯେତେବେଳେ ଆମଙ୍କର ମୂଳଭୂତ ବିଦ୍ରୋହ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଦୈବୀ ଘୋଷଣା ସହିତ, ଏବଂ ଯିହୁଦାକୁ ଫେରିବାବେଳେ କେଉଁ ପଥକୁ ପରିହାର କରିବାକୁ ହେବ ତାହା ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହ ପଠାଯାଇଥିଲେ। ଯିହୁଦାରୁ ଆସିଥିବା ସେହି ଭବିଷ୍ୟତ୍ତ୍ୱ ଯେତେବେଳେ ଆମଙ୍କର ରହିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପରେ ବେଥେଲର ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଭବିଷ୍ୟତ୍ତ୍ୱ ଶାମୁକୁ ଗ୍ରହଣ କରି, ନିଜ ନିୟତିକୁ ମୋହରାଜିତ କରିଦିଅନ୍ତି। ସେହି ଅବାଧ ଭବିଷ୍ୟତ୍ତ୍ୱ ଶାମୁ ଓ ସିଂହ ମଧ୍ୟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ, ଏବଂ ପରେ ସେହି ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଭବିଷ୍ୟତ୍ତ୍ୱ ଶାମୁରେ ସମାଧି ହେବେ।

୧୮୪୦ ମସିହାର ଅଗଷ୍ଟ ୧୧ ତାରିଖରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଏକ ଭବିଷ୍ୟତ୍ତ୍ୱ ଶାମୁ ପୂରଣ ହେଲା, ଏବଂ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପିତ ହେଲା। ଯୋସିଆ ଲିଚ୍ ୧୮୩୮ ମସିହାରେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟତ୍ତ୍ୱ ଶାମୁକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପରେ ୧୮୪୦ ମସିହାର ଅଗଷ୍ଟ ୧୧ ତାରିଖର ଦଶ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ସେ ତାଙ୍କର ଗଣନାକୁ ଅଧିକ ସୁନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି, ୧୮୪୦ ମସିହାର ଅଗଷ୍ଟ ୧୧କୁ ସେହି ଦିନ ବୋଲି ପୂର୍ବବାଣୀ କଲେ, ଯେଦିନ ଅଟୋମାନ ସର୍ବୋଚ୍ଚତର ଶେଷ ହେବ, ଯାହା ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ରାଏଲ-ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଭବିଷ୍ୟତ୍ତ୍ୱ ଶାମୁର ପୂରଣ ସ୍ୱରୂପ ଥିଲା।

ରାଜା ଯୋଶିୟା ଅକ୍ତିମ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ବନ ଓ ସୁଧାରଣାଙ୍କର ପ୍ରତୀକ, କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭବିଷ୍ୟତ୍ତ୍ୱ ଶାମୁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ କୌଣସି ଯୁଗଠାରୁ ଅଧିକ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କଥା କହେ। ରାଜା ଯୋଶିୟା ଅକ୍ତିମ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ବନ ଓ ସୁଧାରଣାଙ୍କର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ସେହି ସୁଧାରଣାକୁ ବାଲବେଲରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟତ୍ତ୍ୱ ଶାମୁ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିପାଦିତ କରାଯାଇଛି। ଯୋଶିୟାଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ସେହି ଅକ୍ତିମ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ବନ ଓ ସୁଧାରଣାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘଟେ ଯେମାନେ ଏକ ଶତ ଚଉଁଚାଳିଶ ହଜାର ହେବେ। ଯୋଶିୟାଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ବନ ଦୁଇଟି ପଦକ୍ଷେପରେ ଘଟିଥିଲା; ଏହା ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ପରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟତ୍ତ୍ୱ ଶାମୁ ଉଦ୍ଘୋଷିତ ହେଲା, ଯାହା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଧିକ ଗତି ଦେଲା। ସେହି ଦୁଇଟି ପଦକ୍ଷେପ ହେଉଛି ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଓ ଅକ୍ତିମ ବର୍ଷ, ଯେପରି ଯୋଶିୟାଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ପ୍ରତିପାଦିତ, ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟବୃତ୍ତାନ୍ତ ପୁସ୍ତକରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ପରେ ମିଲେରାଜର୍ ଇତିହାସରେ ପୁଣିଥରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା।

ଆହାରୋନଙ୍କର ମୂଳଭୂତ ବିଦ୍ରୋହ, ରାଜା ଯୋଶିୟାଙ୍କର ଏବଂ ଯିହୁଦାରୁ ଆସିଥିବା ଭବିଷ୍ୟତ୍ତ୍ୱ ଶାମୁରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ରାଜା ଯୋଶିୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏବଂ ପରେ ଯୋଶିୟା ଲିଚ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସେ ମୂଳଭୂତ ପରୀକ୍ଷା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଏକ ରେଖାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। ମୂଳଭୂତ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷା; ଏହା ପରେ ଶିରୋଶିଳା ସ୍ଥାପିତ ହେବାବେଳେ ମନ୍ଦିର-ପରୀକ୍ଷା ଆସେ। ତାହା ପରେ ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷା, ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ପରୀକ୍ଷା, ଆସି ପହଞ୍ଚେ।

ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଧୁରୁଠାରୁ, ବେଥେଲ ଓ ଦାନରେ ଯେତେବେଳେ ଆମଙ୍କ ବେଦୀମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ରାଜା ଯୋଶିୟାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଯୋଶିୟା ଲିଚ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏହା ଭବିଷ୍ୟତ୍ତ୍ୱ ଶାମୁର ପଦଚିହ୍ନମାନଙ୍କ ଏକ ଶ୍ରେଣୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ୨/11 ର ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପନ ପରୀକ୍ଷା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯାଏ। ୨/11 ରେ ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟୁୟର୍କର ବିଶାଳ ଭବନମାନ ଧସିପଡ଼ିଲା, ତୃତୀୟ ହାୟର ଏକ ଭବିଷ୍ୟତ୍ତ୍ୱ ଶାମୁ ସେହି ପରୀକ୍ଷାକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା, ଯାହା ପୂରୁଣା ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପନ ପଥମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଥିଲା; କାରଣ August 11, 1840 ଓ ୨/11 ର ସମାନ୍ତରତାକୁ କୌଣସି ମଧ୍ୟ ଲାଓଡ଼ିସିୟ ସେଭେଲ୍-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିସ୍ମ, ଯିଏ ଦେଖିବାକୁ ବାଛିନେଉଥିଲେ, ସେ ଦେଖିପାରୁଥାନ୍ତା। ଏହି ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଦିନମାନରେ, ଯେଉଁମାନେ ସାଧାରଣତଃ ସତ୍ୟ ଆଥାନ୍ତି, ୨/11 ରେ ଅଲ-କାଇଦାର ସଂପୃକ୍ତତାକୁ ପ୍ରାୟତଃ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଏ; କିନ୍ତୁ Al Qaeda ର ଅର୍ଥ "the foundation," ଏବଂ ସମାପ୍ତିର ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ବର୍ଷ, ଅର୍ଥାତ୍ 1989 ରେ, ସେମାନେ ଏକ ସଂଗଠନ ଭାବେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ—ବାସ୍ତବରେ August 11, 1988 ରେ।

ଯଦି ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପନ ମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ୍ତ୍ୱ ଶାମୁର ପ୍ରତୀକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଯାହା ଏହି ବିବରଣୀମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇନଥାଏ, ବହୁତ କିଛି ହାରାଇଯାଏ। ୨/11 ରେ ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପରେ ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପନ ମାନେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଗଲେ। ତୃତୀୟ ପଦକ୍ଷେପରେ ଶିରୋଶିଳା ସ୍ଥାପିତ ହେବା ସହିତ ମନ୍ଦିର ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ତୃତୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ହେଉଛି ରବିବାର ଆଇନର ବନ୍ଦ ହେବା। ୨/11 ଠାରୁ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ଦେଶ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତିକ ଭାବେ ଲାଓଡ଼ିକାୟ ସପ୍ତମ ଦିନୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିସ୍ମ ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ, କାରଣ ବିଚାର ଇଶ୍ଟି ରଙ୍କ ଗୃହରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ରବିବାର ଆଇନରେ ଇଶ୍ଟି ରଙ୍କ ଗୃହ ପାଇଁ ତାହାର ସମାପ୍ତି ଘଟେ। ସେଠାରେ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଲାଓଦିକୀୟ ସପ୍ତ ମ-ଦିନୀୟ ଆଡେ ଶୁଣିବାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରାଯାଏ; ଯେପରି ମିଲେରୀୟ ଇତିହାସରେ ପ୍ରେ ଲଟେଷ୍ଟ ଲଷ୍ଟ ମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀ 1ଷ୍ଟି ଲଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ମୋଶାଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଚାଲିଶ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟଧରି ଯେମାନେ ମରିଯାଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରାଯାଇଥିଲା।

9/11 ର ତୃତୀୟ ଦୁର୍ଘଟଣାକୁ August 11, 1840 ର ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୁର୍ଘଟଣା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିକରୁପେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ସ୍ତରରେ ଉଭୟ waymarks କୁ ଗଠା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀମାନ ପ୍ରଥମ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। Sunday law ହେଉଛି ପଶୁର ଚିହ୍ନ, ଏବଂ ସେହି ପଶୁକୁ ପ୍ରାୟତଃ ସିଂହରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଏ, ଏପରିକରେ ଯିହୁଦୀ ଗୋତ୍ରର ସିଂହଙ୍କ ଜାଲିଆତି ଅନୁକରଣ କରାଯାଏ। Sunday law ହେଉଛି ସିଂହ, ଏବଂ ଯିହୁଦାରୁ ଆସିଥିବା ଅନାଜାକାରୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଗଠା ଓ ସିଂହଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଦ୍ରାବରଣ କଲେ, ଏବଂ ବେଥେଲର ମିଥ୍ୟାଭାଷୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଙ୍କ ସହ ସେହି ଏକେ କବରରେ ସମାଧି ହେଲେ। ସେ 9/11 ରୁ Sunday law ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମୟାବଧିରେ ମରିଥିଲେ, ଯାହା ଗଠାରୁ ସିଂହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମୟାବଧି ଅଟେ। ସେହି ପରୀକ୍ଷାକାଳ ହେଉଛି ବେଥେଲର ମିଥ୍ୟାଭାଷୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଙ୍କର କବର, ଯିଏ ଯିହୁଦାରୁ ଆସିଥିବା ଅନାଜାକାରୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜସ୍ୱ କବରରେ ସମାଧି କରାଇଥିଲେ।

ଯିରୋବୋଆମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ, ଯାହାକି ଯିହୁଦାର ରାଜ୍ୟର ଏକ ନକଲି ପ୍ରତିରୂପ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି—ଯେଉଁଠାରେ ଯେରୁଶାଲେମ ଓ ମନ୍ଦିର ଅବସ୍ଥିତ—ମିଲେରାଇଟ ଇତିହାସର ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଯେମାନେ ଆଉ ଦେବଙ୍କର ଲୋକ ରହିଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଅଗଷ୍ଟ 11, 1840 ରୁ ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ର ବନ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ନିଜମାନଙ୍କର ଚୁକ୍ତିଗତ ପରିଚୟ ହରାଇଲେ। ସେହି ଇତିହାସ 9/11 ଠାରୁ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସମୟସୀମା ସହ ସମାନାନ୍ତର ଅଟେ, ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ, ଯିହୁଦାର ଅବାଧି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ସେହି ସମାଧିରେ ସମାଧିସ୍ଥ ହୁଅନ୍ତି ଯେଉଁଠି ବେଥେଲର ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ସମାଧିସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ।

ମୋଟକଥା, ରାଜା ଯୋଶିୟା ଜଣେ ଭଲ ରାଜା ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ମେଗିଦୋରେ ମୁଦ୍ରାବରଣ କଲେ, ଯାହା ଆର୍ମାଗେଡନ୍ ପ୍ରତି ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ସିଧାସଳଖ ପ୍ରୟୋଗ ଅଟେ। ନେଖୋଙ୍କର ସତର୍କବାଣୀକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ସେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହେଲେ। ମିଶରର ରାଜା ନେଖୋ, ଏବଂ ସେହିପରି ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା, ଉତ୍ତରର ରାଜା ବାବିଲୋନ୍ସହ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ। ଯୋଶିୟା ସେହି ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ଆର୍ମାଗେଡନ୍ରେ ମରିଯାଆନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଦାନିଏଲ 11:40-45 ରେ ଥିବା ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ଓ ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ସମ୍ପର୍କୀୟ ସତର୍କବାଣୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ। ସେହି ସନ୍ଦେଶ 9/11 ରେ ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପିତ ହେଲା।

ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ଭିତ୍ତିମୂଳଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିଆସିବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଦୃଢ଼ ଆହ୍ୱାନ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ମନ୍ଦିରରୁ ପୃଥକ ହେବା ଏବଂ ତାହାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ।

ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ସୀଲ୍ କିମ୍ବା ଚିହ୍ନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସତ୍ୟାସତ୍ୟ-ନିର୍ଣ୍ଣୟକ ପରୀକ୍ଷା।

ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ଭିତ୍ତିସ୍ଥମୂଳଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଏକ ପରୀକ୍ଷା, ଏବଂ 2024 ମସିହାରେ ସର୍ବଥା ଜୁମ୍ ସଭାଗୁଡ଼ିକ ସହ ଜଡ଼ିତ ଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଲୋକ 1843 ଚାର୍ଚ୍ଚ ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିବା ଏକମାତ୍ର ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗତ ତର୍କକୁ ନେଇ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ। ସେହି ତର୍କ ଥିଲା ସେହି ପ୍ରତୀକକୁ ନେଇ, ଯାହା ଅକ୍ତିମ ଦିନମାନରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କର ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ। ମିଲରାଇଟ ବିବାଦରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ଦାବି କରୁଥିଲେ ଯେ, ଆଣ୍ଟିଓକସ୍ ଏପିଫାନିସ୍, କିମ୍ବା ଲକ୍ଷ୍ମୀମାନ, ସେହି ଶକ୍ତି ଥିଲା ଯେ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରେ, ଏବଂ ପତିତ ହୁଏ, ଯାହା ଦାନିଏଲ 11ର ଚୌଦଶ ପଦରେ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ।

ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନେକେ ଉଠି ଦାଣ୍ଡିବେ; ତୋମର ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଲୁଚେରାମାନେ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପତିତ ହେବେ। ଦାନିଏଲ 11:14।

ଇସ୍ଲାମ କିମ୍ବା ଆଣ୍ଟିଓକସ୍ ଏପିଫାନିସ୍ କି ତୁମର ଜନମାନଙ୍କର ଲୁଚେରା ଥିଲେ, କିମ୍ବା ମିଲର୍ ଯେପରି ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ ସେହିପରି ରୋମ୍ ଥିଲା? ମିଲର୍ ବୁଝିଥିଲେ ଯେ ପୌରାଣିକତା ଓ ପାପଦୂର ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଶକ୍ତିମାନେ—ଉଭୟେ ସେହି ଶକ୍ତି ଥିଲେ ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରିଥିଲେ, ପତିତ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଙ୍କର ଲୁଚେରା ଥିଲେ। ଏହି ଯୁକ୍ତି ସେହି ଚାର୍ଚ୍ଚରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ଯାହା "ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ହସ୍ତଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଯାହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ," ଏବଂ ଯାହା ହବକ୍‌କୁକଙ୍କ ଉଭୟ ତାଲିକାମଧ୍ୟରେ ଏକମାତ୍ର ସେହି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଯେଉଁଥିରେ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଘଟଣାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି ଯାହାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବାକ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସମ୍ବନ୍ଧ ନଥିଲା। ଚାର୍ଚ୍ଚରେ ଥିବା ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏହି ଭିତ୍ତିଗତ ଯୁକ୍ତିକୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟର ବିଭାଜନ ଶକ୍ତିର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଉଦାହରଣ କରିବା ପାଇଁ ଥିଲା।

୨୦୨୪ ମସିହାରେ, ଏହି ଭୁଲ ବୁଝାମଣାର କାରଣରୁ ଯେ ଦର୍ଶନଟି ସ୍ଥାପନ କରୁଛି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର, ରୋମ୍ ନୁହେଁ—ଯେପରିକି ମିଲ୍‌ରୀୟମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯଥାର୍ଥତାରେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା କରିଥିଲେ—ଜୁମ୍ ଗୋଷ୍ଠୀର ପ୍ରାୟ ଅର୍ଧାଂଶ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ।

୨୦୨୩ ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ସେତେବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ଛାନ୍ଦ ସହିତ କକ୍ଷରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଏବଂ ସେହି ଛାନ୍ଦ ହେଉଛି ତାଙ୍କର ସତ୍ୟବାଣୀ। ସେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର କକ୍ଷରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ସେହି କକ୍ଷ ଲୋକଗୁଣ୍ୟ ଥିଲା; ତେଣୁ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଅରଣ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର ଉଦ୍ଘାଟିତ କଲେ। ସେହି ସ୍ୱର ନିୟମର ଦୂତଙ୍କୁ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଥିଲା; ଏକ ଶତ ବୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ।

ତାପରେ 2024 ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷା—ଭିତ୍ତିସମୂହର ପରୀକ୍ଷା, କିଏ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପନ କରେ ସେଥିରେ ପରୀକ୍ଷା—ସେହି ଦର୍ଶନ, ଯାହା ଅବଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରେ। ଅବଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରୁଥିବା ଆନ୍ତରିକ ଦର୍ଶନ ହେଉଛି ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଦର୍ଶନ, ଏବଂ ବାହ୍ୟ ଦର୍ଶନ ହେଉଛି ସେହି ଦର୍ଶନ ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀ ହେଉଛି ରୋମ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଏକ ଆନ୍ତରିକ ଦର୍ଶନ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀର ଏକ ବାହ୍ୟ ଦର୍ଶନ। ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ହେଉଛି ସତ୍ୟରେ ଏକ ସ୍ଥିରୀକରଣ, ଆତ୍ମିକ ଭାବେ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିଗତ ଭାବେ ଉଭୟରେ; ଏବଂ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ଆନ୍ତରିକ ଦର୍ଶନ ହେଉଛି ଆତ୍ମିକ, ଏବଂ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ବାହ୍ୟ ଦର୍ଶନ ହେଉଛି ବୁଦ୍ଧିଗତ। ଉଭୟ ଦର୍ଶନର ବୁଝାମଣା ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅନୁଭବ, ଯେକେହି ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହେବାକୁ ଚାହେ, ସେଥିପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ମାନବଶ୍ରେଣୀ ଅଟେ, ଯେପରି ଦାନିଏଲ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପଦରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲେ।

ପର୍ସିଆର ରାଜା ସାଇରସଙ୍କ ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ, ଯାହାଙ୍କ ନାମ ବେଲ୍‌ଶାଜ୍‌ଜର ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା ସେହି ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଏକ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ କରାଗଲା; ଏବଂ ସେହି ବିଷୟ ସତ୍ୟ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ ସମୟ ଦୀର୍ଘ ଥିଲା; ଏବଂ ସେ ସେହି ବିଷୟକୁ ବୁଝିଲେ, ଓ ଦର୍ଶନର ଅର୍ଥ ଅନୁଭବ କଲେ। ଦାନିଏଲ 10:1.

ଭିତ୍ତିସମୂହର ଆଲ୍ଫା ପରୀକ୍ଷା ଦାନିଏଲ ୧୧ର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦକୁ ନେଇ ଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କର ସେହି ଏକେଇ ଭିତ୍ତିଗତ ପରୀକ୍ଷାର ସମାନାନ୍ତର ଥିଲା; ଏବଂ ସେହି ପରୀକ୍ଷାଟି ହିଁ ମିଲରାଇଟ ଇତିହାସର ଏକମାତ୍ର ବିବାଦ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ହବକ୍‌କୁକଙ୍କ ପ୍ରହରୀଙ୍କୁ ଲେଖିବାକୁ ଓ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିବା ତାଲିକା ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ୨୦୨୪ର ଭିତ୍ତିଗତ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ଅବତରଣ ଥିଲା, ଯଥା ଅଗଷ୍ଟ ୧୧, ୧୮୪୦, ୧୮୮୮ ଏବଂ ୨/11 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ସେହି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ମିଖାଏଲ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଅବତରଣ ଥିଲେ, କାରଣ ମୋଶାଙ୍କୁ ପୁନରୁଦ୍ଧିତ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ମିଖାଏଲ ହିଁ; ଏବଂ ମୋଶା, ଏଲିୟାଙ୍କ ସହିତ, 2023 ର ଶେଷ ଦିନରେ ପୁନରୁଦ୍ଧିତ ହୋଇଥିଲେ। ସେହି ପୁନରୁଦ୍ଧାନକୁ ଯେହେତ୍ତେଲ ଚାରି ପବନର ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଦ୍ୱାରା ସଂପାଦିତ ହୋଇଥିବାରୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି; ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ "କ୍ରୋଥାକୁଳ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଘୋଡ଼ା" ବୋଲି କହନ୍ତି, ଯାହା ହେଉଛି ଅଗଷ୍ଟ 11, 1840 ଏବଂ ୨/11 ର ଇସ୍ଲାମ। ଆଲ୍ଫା ପରୀକ୍ଷା ଥିଲା ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପକ ପରୀକ୍ଷାସ୍ୱରୂପ ବାହ୍ୟ ଦର୍ଶନ। ଓମେଗା ପରୀକ୍ଷା ହେବ ଏକ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଶିରୋଭୂଷଣ-ସ୍ୱରୂପ ଦର୍ଶନ।

ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷା । ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନୁସରଣ ହେବା ପାଇଁ କାହିଁକି ଏକ ଆଲୋଚନା ଏବଂ ଓମେଗା ଥିବା? ଯୁକ୍ତ ଯାହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି, ସେଇ ପ୍ରଶ୍ନ ଏହା ହିଁ । ୨୦୨୪ ମସିହାର ଆଲୋଚନା ବାହ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା । ଦର୍ଶନ, ଏହା ତିନୋଟି ପରୀକ୍ଷା । ଯେଉଁ ପ୍ରଥମଟି । ସେହି ଭିତ୍ତିରେ ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷା ଚିହ୍ନିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେପରିକି କିମ୍ପା ସେ ଯୁକ୍ତ ଓମେଗା ପରୀକ୍ଷା । ରେ ସଂପୃକ୍ତ ହୋଇପାରିବ । ସେହି ଦୁଇଟି ପରୀକ୍ଷା । ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷା । ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷା । ଏକ ଲିଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା । ଯାହା ପ୍ରଥମ ଦର୍ଶନ କରେ ଯେ ପ୍ରଥମ ପୂର୍ବଦେଶୀ ଦୁଇଟି ପଦକ୍ଷେପ ପ୍ରକୃତରେ ଉଚ୍ଚ ଶ୍ରେଣୀ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ ।

ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ଭିତ୍ତି, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ସମାପ୍ତ ମନ୍ଦିର । ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରିବା ପାଇଁ ଜାରି ହୋଇଥିବା ପ୍ରଥମ ଆଦେଶର ଇତିହାସ ସମୟରେ ମନ୍ଦିରର ଭିତ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇଥିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଦେଶର ଇତିହାସରେ ମନ୍ଦିର ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ତୃତୀୟ ଆଦେଶ ଭିନ୍ନ ଥିଲା, କାରଣ ସେହି ଆଦେଶରେ ଯିହୁଦୀୟ ଜାତୀୟ ସାର୍ବଭୌମିକ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ନାଗରିକ ଓ ଧାର୍ମିକ ଅପରାଧଗୁଡ଼ିକର ଅଭିଯୋଗ ଚାଲାଇବାର ଅଧିକାର ଦେଇଥିଲା । ତୃତୀୟ ଆଦେଶରେ ବିଚାର ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହୁଏ । 2024 ମସିହାରେ, ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପକ ଆଲଫ୍ଟ ପରୀକ୍ଷା ଧୂଳି-ବ୍ରଣ୍ଡ ମଣିଷର ପ୍ରାୟ ଖାଲି କୋଠରୀରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ କରି ଦେଖାଇଥିଲା ।

ଓମେଗା ପରୀକ୍ଷା ସେହି ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ ମନ୍ଦିର ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ଯାହାର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଶୀର୍ଷପ୍ରସ୍ତର ସ୍ଥାପିତ ହେବାକୁ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ମନ୍ଦିରର ସମାପ୍ତ ହେଉଛି ବିଜୟୀ ମଣ୍ଡଳୀ, ଯାହା କୁଷ୍ମାଣ୍ଡମାନେ ଅପସାରିତ ହେଲେ ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ । ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ମନ୍ଦିରର ସମାପ୍ତ ସେତେବେଳେ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ମଣିମାଣିକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପୁଣିଥରେ ବଡ଼ ପେଟିକାରେ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଯାଇଥିଲା, “ସେମାନଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଇଥିବା ଲୋକଟିଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରକାଶ୍ୟ କଷ୍ଟ ବିନା ।” ମିଲର ଧୂଳି-ବ୍ରଣ୍ଡଧାରୀ ଲୋକଟିଙ୍କୁ ବଡ଼ ପେଟିକାରେ ମଣିମାଣିକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଉଥିବା ବୋଲି ପରିଚୟ କରିସାରିବା ପରେ, ସେ ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ସମାପ୍ତ କରନ୍ତି, “ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦରେ ଉଲ୍ଲାସରେ ଚିତ୍କାର କଲି, ଏବଂ ସେହି ଚିତ୍କାର ମୋତେ ଜଗାଇଦେଲା ।”

ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଯେ, ଜାଗ୍ରତ କରୁଥିବା ମିଲରଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱର “ଆନନ୍ଦ” ଦ୍ୱାରା ସାମର୍ଥ୍ୟପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଯୋଏଲରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖରେ “ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ” ଅଛି, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତୀକ ହେଉଛି ଆନନ୍ଦ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସପାନକାରୀମାନେ ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରାଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ “ଲଜ୍ଜା” ରହିଛି । ମିଲରଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରୁଥିବା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନ, ମିଲିନଡା-ବ୍ରୁଣ୍ଡଧାରୀ ପୁରୁଷ ମଣିମାଣିକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବଡ଼ ପେଟିକାରେ ପକାଇଦେବା ପରେ ଆସେ । ସେହି ବଡ଼ ପେଟିକାଟି, ଅବର୍ଜନାରୁ ପୃଥକ୍ କରାଯାଇ ପେଟିକାରେ ପକାଯାଇଥିବା ମଣିମାଣିକ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ; ଏବଂ ସେହି ପେଟିକା ଉଭୟରୂପେ ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଏବଂ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନର ସନ୍ଦେଶ ଅଟେ । ମନ୍ଦିରଟି ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଦେଶରେ, କିମ୍ପା ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତରେ, କିମ୍ପା ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ଓମେଗା ପରୀକ୍ଷାରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ । ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ, ଓମେଗା ପରୀକ୍ଷା ସେତେବେଳେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗର ଜାଲାଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲାଯାଏ ।

ଏବଂ ମୁଁ ଏପରି ଶୁଣିଲି ଯେପରି ଏକ ବିଶାଳ ଜନସମୂହର ଶବ୍ଦ, ଏବଂ ଯେପରି ବହୁ ଜଳଧାରାର ଶବ୍ଦ, ଏବଂ ଯେପରି ପ୍ରବଳ ବଜ୍ରଧ୍ୱନିର ଶବ୍ଦ, ଯାହା କହୁଥିଲା, ହଲ୍ଲେଲୁୟା; କାରଣ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ରାଜ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଆସ, ଆମେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉ ଓ ଉଲ୍ଲାସ କରୁ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦିଅ; କାରଣ ମେଷଶାବକଙ୍କ ବିବାହର ସମୟ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି, ଏବଂ ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛି । ଏବଂ ତାହାକୁ ଏହି ଅନୁଗ୍ରହ ଦିଆଗଲା ଯେ ସେ ଶୁଦ୍ଧ ଓ ଧଳା ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶରୀର ପିନ୍ଧିବ; କାରଣ ସେହି ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶରୀର ହେଉଛି ପବିତ୍ରମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକତା । ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଲେଖ, ଧନ୍ୟ ସେମାନେ ଯେମାନେ ମେଷଶାବକଙ୍କ ବିବାହ ଭୋଜରେ ଆମନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଏହି ସବୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟ । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 19:6-9.

୧୮୪୪ ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ “ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଚାରିଟି ଆଗମନ” ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ଚାରିଟି ଆଗମନର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଶୀଘ୍ର-ଆସକ୍ତା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଅଧିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ । ସେ ମଲାଖୀ ୩ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଶୋଧନ ଓ ପବିତ୍ରୀକରଣର ପୁରଣସ୍ୱରୂପ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ଭାବେ ଆସିଥିଲେ । ସେ ଦାନିଏଲ ୭:୧୩ ର ପୁରଣସ୍ୱରୂପ ଏକ ରାଜ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ । ସେ ଦାନିଏଲ ୮:୧୪ ର ପୁରଣସ୍ୱରୂପ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ବିବାହକୁ ମଧ୍ୟ ଆସିଥିଲେ । ବଧୂ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିସାରିଥିଲେ ବିବାହ ଘଟେ ।

“ଯେତେବେଳେ ଫଳ ପକିଯାଏ, ସେ ଚଢ଼ୁଣାଢ଼ କାଟିବା ଦାରାକ୍ରି ଲାଗାଏ, କାରଣ ଫସଲର ସମୟ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି।’ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ କଲିସିଆରେ ନିଜଙ୍କ ସ୍ୱୟଂ ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ଗଭୀର ଆକାଂକ୍ଷାରେ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଚରିତ୍ର ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପୁନରୁତ୍ପାଦିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କୁ ନିଜର ବୋଲି ଦାବି କରିବା ପାଇଁ ଆସିବେ।” Christ’s Object Lessons, 69.

ପ୍ରେରିତ ପ୍ରକାଶ ଅନୁସାରେ, ରବିବାରୀୟ ଆଇନର ସଙ୍କଟକାଳରେ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ମୁଦ୍ରା ସହିତ ଦେଖିବା ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ର “ଜଗତକୁ ସତର୍କ କରାଯାଇପାରିବ।”

“ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଜଗତକୁ ପାପ, ଧାର୍ମିକତା ଓ ବିଚାର ସମ୍ମୁଖରେ ଦୋଷୀ ବୋଧ କରାଇବା। ଜଗତକୁ କେବଳ ସେତେବେଳେ ସତର୍କ କରାଯାଇପାରେ, ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୋଇ, ଉଚ୍ଚ ଓ ପବିତ୍ର ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ଆଚରଣ କରି, ଉଚ୍ଚ ଓ ମହତ୍ତ୍ୱ ଅର୍ଥରେ ସେହି ସ୍ୱଷ୍ଟ ସୀମାରେଖାକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି, ଯାହା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପାଦତଳରେ ଦଳିଦେଉଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି। ଆତ୍ମାଙ୍କର ପବିତ୍ରୀକରଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ, ଯେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମୋହର ଅଛି, ଓ ଯେମାନେ ଏକ ମିଥ୍ୟା ବିଶ୍ୱାସଦିନ ପାଳନ କରନ୍ତି। ପରୀକ୍ଷା ଯେତେବେଳେ ଆସିବ, ସେତେବେଳେ ପଶୁର ଚିହ୍ନ କ’ଣ ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ସେହି ହେଉଛି ରବିବାର ପାଳନ। ଯେମାନେ ସତ୍ୟ ଶୁଣିସାରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଦିନକୁ ପବିତ୍ର ବୋଲି ଗଣ୍ୟ କରିବାକୁ ଜାରି ରଖନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି ପାପପୁରୁଷଙ୍କର ଚିହ୍ନ ବହନ କରନ୍ତି, ଯିଏ ସମୟ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରିଥିଲା।” Bible Training School, December 1, 1903.

ଯେତେବେଳେ କନ୍ୟା ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ସେତେବେଳେ ଫସଲ କାଟିବାର ସମୟ ଆସିଯାଇଥାଏ। ଫସଲ କାଟିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ପ୍ରଥମଫଳ ଗଛୁଁର ନିବେଦନକୁ ଏକ ଦୋଳାଯାଉଥିବା ନିବେଦନ-ଧ୍ୱଜ ଭାବରେ ଉପରକୁ ଉଠାଇଲନ କରି ସମେତ ଏକତ୍ର କରାଯିବାଦ୍ୱାରା। ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମଫଳମାନେ, ଯେମାନେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଲିଶ ହଜାର, ସେମାନେ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାନ୍ତି; ଏବଂ ତା’ପରେ ଅନ୍ୟ ପାଳ, ଯେମାନେ ମହା ସମୁଦାୟ, ସେମାନେ। ସେହି ଧ୍ୱଜ ହେଉଛି ତାଙ୍କର ପରାକ୍ରମୀ ସେନାବଳ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ପରାକ୍ରମୀ ସେନାବଳ ଶୁଭ ସୁକୁମାର ଶ୍ୱେତ ଶଶବସ୍ତ୍ରରେ ସୁସଜ୍ଜିତ। ବିବାହ ସମୟରେ, ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିଚାର ପୂର୍ବରୁ ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଲିଶ ଜଣଙ୍କର ମନ୍ଦିର ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ସେହି ମନ୍ଦିର କେବଳ ମିଲରଙ୍କର ବଡ଼ ପେଟିକା ଦୁହେଁ, ବରଂ ସେହି ଜୟୀ ମଣ୍ଡଳୀ ଯାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମା ସହିତ ସମସ୍ତ ଦାନକୁ ଅଧିକାର କରେ।

ଏହାପରେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମରେ ପଡ଼ିଲି। କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହା କରିବା ନାହିଁ; ମୁଁ ତୁମର ସହଦାସ, ଏବଂ ତୁମର ସେହି ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଯେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଛି; ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କର; କାରଣ ଯୀଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମା।” ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୯:୧୦।

ଏକ ଶତ ରୁଆଲିଶ ହଜାର ସେମାନେ, ଯେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଛି; ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବାଇବେଲ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମା—ଉଭୟରେ “ପଲ୍ଲି ପରେ ପଲ୍ଲି” ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି। ଯେତେବେଳେ ଏକ ଶତ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କ ଲାଓଦିକିଆ ଆନ୍ଦୋଳନ ଏକ ଶତ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କ ଫିଲାଦେଲଫିଆ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପରିଣତ ହେବ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ନିଜମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ “ପଲ୍ଲି ପରେ ପଲ୍ଲି” ପଦ୍ଧତିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବେ। ସେହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଦୈବୀ ରକ୍ତ ଏବଂ ମାନବୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଏକ ସଂଯୋଗ।

ଏବଂ ସେମାନେ ମେଷଣାବକଙ୍କ ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଓ ନିଜମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ତାହାକୁ ଜୟ କଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ମତ୍ତୁ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ପ୍ରାଣକୁ ପ୍ରିୟ ମନେ କଲେ ନାହିଁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 12:11।

ମାନବତାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ୫ ଦେବତ୍ୱ ର ରକ୍ତ ସହ ଯୋଗ ହୋଇ ମୋଶା ଓ ମେଷଣାବକଙ୍କ ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ୫ ହୁଏ। ମୋଶା ଥିଲେ ମାନବତା—ଓମୋଗା ମେଷଣାବକଙ୍କ ଦେବତ୍ୱ ର ରକ୍ତ ପ୍ର ତି ଆଲ ୍ର। କନ୍ୟା । ନିଜକୁ ପ୍ର ସ୍ତୁତ କରିବାମାତ୍ରେ ସମସ୍ତ ବରଦାନ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହୁଏ; ଏବଂ ଶୁଭ ସୁସ୍ଥ ପଟବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିବା ଏକ ପରାକ୍ରମୀ ସେନାବଳ ସଦୃଶ ସେ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ଅଗ୍ର ସର ସେନାବଳର ପତାକାରୂପେ ନିଜ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରେ। ସେହି ଯୁଦ୍ଧ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ କନ୍ୟା । ପ୍ର ସ୍ତୁତ

ହୋଇ ଶୁଭ୍ର ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରେ, ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗର ଜାନଲାମାନେ ଖୋଲିଯାଆନ୍ତି, ଯେପରି ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ହୋଇଥିଲା।

ଏବଂ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଦେଖିଲି, ଏବଂ ଦେଖି, ଏକ ଶ୍ୱେତ ଅଶ୍ୱ; ଏବଂ ଯିଏ ତାହାର ଉପରେ ବସିଥିଲେ, ସେ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଓ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଖ୍ୟାତ, ଏବଂ ଧର୍ମରେ ସେ ବିଚାର କରନ୍ତି ଓ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି। ତାଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଅଗ୍ନିଶିଖା ସଦୃଶ ଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ଅନେକ ମୁକୁଟ ଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ନାମ ଲିଖିତ ଥିଲା, ଯାହା କୌଣସି ମଣିଷ ଜାଣୁନଥିଲେ, କେବଳ ସେ ନିଜେ। ଏବଂ ସେ ରକ୍ତରେ ଛୁବାଯାଇଥିବା ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ତାଙ୍କର ନାମ ହେଉଛି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ। ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଯେ ସୈନ୍ୟଦଳ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଶ୍ୱେତ ଅଶ୍ୱମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରି, ଶୁଭ୍ର ଓ ନିର୍ମଳ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶିଶିବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରି, ତାଙ୍କର ପଛୁଥିଲେ ଯାଉଥିଲେ। ଏବଂ ତାଙ୍କର ମୁଖରୁ ଏକ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଖଡ୍ଗ ନିସ୍କରଣ ହେଉଛି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେ ଜାତିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରହାର କରିବେ; ଏବଂ ସେ ଲୋହଦଣ୍ଡଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରିବେ; ଏବଂ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଗ୍ରତା ଓ କ୍ରୋଧର ଦ୍ରାକ୍ଷାକୁ ସେ ପଦଦଳିତ କରନ୍ତି। ଏବଂ ତାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ଉପରେ ଓ ତାଙ୍କର ଉରୁ ଉପରେ ଏକ ନାମ ଲିଖିତ ଅଛି, ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା, ଏବଂ ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 19:11-16।

ଯେତେବେଳେ ମିଲିନଡା ଝାଡୁଥିବା ମନୁଷ୍ୟ ଖାଲି କକ୍ଷରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଜଣାଳାଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଲେ, ସେ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବଡ଼ ଓଫେଗା ପେଟିକାରେ ନିକ୍ଷେପ କରେ। ଜେମ୍ସ୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ସେହି ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ବୋଲି ପରିଚିତ କରିଥାନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ସ୍ତ୍ରୀଆମ୍ ମିଲର ଆପଣଙ୍କୁ କହିଥାନ୍ତେ ଯେ ପ୍ରତୀକମାନଙ୍କର ଏକାଧିକ ଅର୍ଥ ଥାଏ, ଏବଂ ସେହି ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ଛିଟିଯାଇଥିବା ମୂଳାଧାର ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଉପରକୁ ଉତ୍ତୋଳିତ ହୋଇଥିବା ମୁକୁଟ ଉପରେ ରହିଥିବା ଛିଟିଯାଇଥିବା ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମହିମାମୟ ରାଜ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ସେହି ଦିନ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରଜାର ପାଳ ପରି ଉଦ୍ଧାର କରିବେ; କାରଣ ସେମାନେ ମୁକୁଟର ରତ୍ନପରି ହେବେ, ତାଙ୍କର ଦେଶ ଉପରେ ପତାକାପରି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହେବେ। ଜର୍ଜରୀୟ ୯:୧୭।

ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିବା ରୋମର ମୂଳଭୂତ ଆଲ୍ଫା ପରୀକ୍ଷା ପରେ ଥିବା ଓଫେଗା ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ଶିଖରଶିଳାସ୍ୱରୂପ ଓଫେଗା ପରୀକ୍ଷା। ଏହା ହେଉଛି ମନ୍ଦିର-ପରୀକ୍ଷାର ସମାପ୍ତି, ଯାହା ବିଚାରର ତୃତୀୟ ଲିଟମସ୍ ପରୀକ୍ଷାର ପୂର୍ବରୁ ଘଟେ। ଏହି ପରୀକ୍ଷା ଉପାସକମାନଙ୍କର ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀକୁ ପରସ୍ପରରୁ ଶୋଧନ କରି ପୃଥକ କରେ, ତେଲର ଆଧାରରେ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ମୂର୍ଖମାନଙ୍କୁ ଅଲଗା କରିଦେଇଥାଏ; ସେହି ତେଲ ହେଉଛି ସନ୍ଦେଶ, କିମ୍ବା କାପର୍ନାଭମର ସିନାଗଗ୍ସମନ୍ଦିରରେ Sister White ତାଙ୍କ ବ୍ୟାଖ୍ୟାରେ ଯେପରି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ—“ସତ୍ୟର ବଚନଗୁଡ଼ିକ।”

ଯୋହନ 6:66 ରେ କଫର୍ନାହୁମ୍ ସେହି ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ ଯୀଶୁ ଏକ ସମୟରେ ସର୍ବାଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ହରାଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ଶିଷ୍ୟମାନେ ପୁନର୍ବାର କେବେ ଫେରିଲେ ନାହିଁ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମୟରେ ଶିଷ୍ୟତ୍ୱର ସର୍ବବୃହତ୍ ପରୀକ୍ଷା ଭାବେ, କଫର୍ନାହୁମ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମୟରେ ଶିଷ୍ୟତ୍ୱର ଓଫେଗା ପରୀକ୍ଷାର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଯାହା ପୁନର୍ବାର 2023 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ତିନି-ଧାପୀୟ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଶିଷ୍ୟତ୍ୱର ଓଫେଗା ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିରୂପିତ କରେ। କଫର୍ନାହୁମ୍, ଏହି ପରୀକ୍ଷା ସ୍ୱର୍ଗର ରୁଚି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଯୀଶୁ ସ୍ୱାଭାବିକ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କହିବାବେଳେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଆତ୍ମିକ ପ୍ରୟୋଗରେ ବୁଝିବାକୁ ଥିଲା ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିବା ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ଅନିଚ୍ଛା ନିମନ୍ତେ, ଭବିଷ୍ୟତ୍ୱାଣୀକୁ ବୁଝିବାରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଅସମର୍ଥତାର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ, ଏହା ସେମାନଙ୍କର ବିଫଳତାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

“ଜୀବନର ରୁଚି ବିଷୟରେ ସଭାଗୃହରେ କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପଦେଶ ଯିହୁଦୀଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଏକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟକାରୀ ସନ୍ଧ୍ୟା ଶିଖି ଥିଲା। ସେ ଏହି କଥା ଶୁଣିଲେ, ‘ଯଦି ତୁମେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କର, ଏବଂ ତାଙ୍କ ରକ୍ତ ପାନ ନ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନ ନାହିଁ।’ John 6:53. ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ କ୍ରୀଷ୍ଟ ଲୌକିକ ମଙ୍ଗଳ ନୁହେଁ, ବରଂ ଆତ୍ମିକ ମଙ୍ଗଳ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ। ସେ ନିଜକୁ ଦୂରଦର୍ଶୀ ବୋଲି ମନେ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ସେ ଦେଖିପାରୁଛନ୍ତି ଯେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କୌଣସି ସମ୍ମାନ ମିଳିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କର ଅନୁସରୀମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଭକ୍ତ

ପଦବୀ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ। ସେ ନିଷ୍ଠୁର କଲେ ଯେ ସେ ନିଜକୁ କ୍ରୀଷ୍ଣ କା ସହ ଏତେ ନିକଟରେ ଯୋଡ଼ିବେ ନାହିଁ, ଯାହାରୁ ସେ ପଛକୁ ହଟି ପାରିବେ ନାହିଁ। ସେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବେ। ଏବଂ ସେ ନିରୀକ୍ଷଣ କଲେ।”

“ସେହି ସମୟରୁ ସେ ଏମିତି ସନ୍ଦେହ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯାହା ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିଦେଲା। ...” The Desire of Ages, 719.

ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷା

ଯୀଶୁ ସ୍ଵାର୍ଥପର ଯୁଦ୍ଧକୁ ଉପରେ ଯେ ଦୃଷ୍ଟି ନିକ୍ଷେପ କରିଥିଲେ, ତାହାରୁ ସେ ନିଷ୍ଠିତ ହେଲେ ଯେ ଗୁରୁ ତାଙ୍କର କପଟତାକୁ ଭେଦ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର ନୀତି, ଘୃଣାସ୍ଵପ୍ନ ଚରିତ୍ରକୁ ପଢ଼ିନେଇଛନ୍ତି। ଏହା ଯୁଦ୍ଧ ପୂର୍ବରୁ କେବେ ପାଇନଥିବାଠାରୁ ଅଧିକ ସରଳ ଚିରସ୍ମାର ଥିଲା। ସେ ଏହାଦ୍ଵାରା ଉଦ୍ଧୃତ ହେଲେ, ଏବଂ ଏହିପରି ଏକ ଦ୍ଵାର ଖୋଲିଗଲା, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଶୟତାନ ପ୍ରବେଶ କରି ତାଙ୍କର ଚିନ୍ତାମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କଲା। ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସେ ପ୍ରତିଶୋଧର ଯୋଜନା କଲେ। ନିଜ ପାପର ଜ୍ଞାନରେ ବିଦିଷ୍ଟ ହୋଇ, ଏବଂ ନିଜ ଅପରାଧ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଯାଇଥିବାରୁ ଉଦ୍ଧାବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇ, ସେ ଭୋଜନ ମେଜରୁ ଉଠି ମହାଯାଜକଙ୍କ ପ୍ରାସାଦକୁ ଗଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ସଭାକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରିବା ପାଇଲେ। ସେ ଶୟତାନଙ୍କ ଆତ୍ମାରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିହୀନ ବ୍ୟକ୍ତି ପରି ଆଚରଣ କଲେ। ନିଜ ଗୁରୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସଘାତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ପୁରସ୍କାର ଥିଲା ରୂପାର ଚିରିଶି ଖଣ୍ଡ; ଏବଂ ସୁଗନ୍ଧି ତେଲର ପାତ୍ରର ମୂଲ୍ୟଠାରୁ ବହୁତ କମ ଏକ ରାଶି ପାଇଁ ସେ ଉଦ୍ଧାରକଙ୍କୁ ବେଚିଦେଲେ।

“ଆତ୍ମା ଓ ଆଚରଣରେ ଅନେକେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ସଦୃଶ। ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଚରିତ୍ରର କଳଙ୍କ-ଚିହ୍ନ ବିଷୟରେ ନୀରବତା ରହେ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁତା ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାତନା ପାଆନ୍ତି, ତିକ୍ତତା ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦିଏ।” Youth Instructor, July 12, 1900.

ଦ୍ଵିତୀୟ ପରୀକ୍ଷା

“ପାସ୍କା ପର୍ବ ପୂର୍ବରୁ ଯିହୁଦା ଦ୍ଵିତୀୟଥର ପାଇଁ ଯାଜକମାନଙ୍କ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିଥିଲା, ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିକୁ ସମାପ୍ତ କରିଥିଲା... ବର୍ତ୍ତମାନ ଯିହୁଦା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କର ପାଦ ପ୍ରକ୍ଷାଳନ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ, ଅପମାନିତ ଓ କ୍ଷୁବ୍ଧ ହୋଇଥିଲା। ସେ ଭାବିଲା, ଯଦି ଯୀଶୁ ଏପରିଭାବେ ନିଜକୁ ନମ୍ର କରିପାରନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ। ଏକ ସାମୟିକ ରାଜ୍ୟରେ ଲୌକିକ ସମ୍ମାନ ପାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ଆଶା ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା। ଯିହୁଦା ନିଷ୍ଠିତ ହେଲା ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରି କିଛି ଲାଭ କରିବାକୁ ନାହିଁ। ସେ ଯେପରି ଭାବିଲା, ତାଙ୍କୁ ନିଜକୁ ଅବନତ କରୁଥିବା ଦେଖିବା ପରେ, ତାଙ୍କୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରିବା ଓ ନିଜେ ପ୍ରତାରିତ ହୋଇଥିବାକୁ ସ୍ଵୀକାର କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ ଅଧିକ ଦୃଢ଼ ହେଲା। ସେ ଏକ ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମାଦ୍ଵାରା ଅଧିକୃତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସଘାତ କରିବା ପାଇଁ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସେ ସମ୍ମତ ହୋଇଥିଲା, ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ସେ ସଂକଳ୍ପ କଲା।” The Desire of Ages, 645.

ଅନ୍ତିମ ନିଷ୍ପତ୍ତି

ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଯାଇଥିବାରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଓ ବିଭ୍ରାନ୍ତିରେ ଯିହୁଦା ଦ୍ଵରାନ୍ୱିତ ଭାବେ କଷ୍ଟ ଛାଡ଼ି ବାହାରିଯିବା ପାଇଁ ଉଠିଲା। “ତେବେ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମେ ଯାହା କରୁଛ, ଶୀଘ୍ର କର... ସେ ତାହା ପରେ ସେହି ଗ୍ରାସ ଗ୍ରହଣ କରି ସତ୍ତ୍ଵରେ ବାହାରିଗଲା; ଏବଂ ରାତ୍ରି ହୋଇଥିଲା।” ବିଶ୍ଵାସଘାତକ ପାଇଁ ସେହିଟା ନିଷ୍ଠୁର ରାତ୍ରି ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ବାହ୍ୟ ଅନ୍ଧକାର ଦିଗକୁ ଫେରିଗଲା।

“ଏହି ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯିହୁଦା ପଶ୍ଚାତ୍ତାପର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିନଥିଲା। କିନ୍ତୁ ସେ ଯେତେବେଳେ ତାହାର ପ୍ରଭୁ ଓ ସହଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲା, ସେତେବେଳେ ଅନ୍ତିମ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇସାରିଥିଲା। ସେ ସୀମାରେଖାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଯାଇଥିଲା।”

ଏହି ପ୍ର ଲୋଭିତ ଆତ୍ମ । ସହିତ ଯାଶୁଙ୍କ ବ୍ୟ ବହାରରେ ତାଙ୍କ ର ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁତା ଅଭ୍ୟୁତ ଥିଲା । ଯିହୁଦାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଯାହା କରାଯାଇପାରୁଥିଲା, ତାହାର କିଛିମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅକୃତ ରହିନଥିଲା । ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ର ଭୁଙ୍କୁ ଦେହ ହି କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇଥର ଚୁକ୍ତି କରିଥିବା ପରେମଧ୍ୟ , ଯାଶୁ ତଥାପି ତାଙ୍କୁ ଅନୁତାପ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଦେହ ହୀର ହୃଦୟର ଗୁପ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କୁ ପଢ଼ି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯିହୁଦାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ଡର ରୁଡ଼ାନ୍ତ , ଅଖଣ୍ଡ ନୀୟ ପ୍ର ମାଣ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ଏହି ମିଥ୍ୟ । ଶିଷ୍ୟ ପାଇଁ ଅନୁତାପର ଶେଷ ଆହ୍ୱାନ ଥିଲା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ଦିବ୍ୟ -ମାନବୀୟ ହୃଦୟ ଯେ କୌଣସି ନିବେଦନ କରିପାରୁଥାନ୍ତୁ , ତାହାର ଏକଟିମଧ୍ୟ ରୋକି ରଖାଯାଇନଥିଲା । ଅଡ଼ିଆ ଅହଂକାର ବ୍ଧ ାରା ପଛକୁ ଠେଲିଦିଆଯାଇଥିବା କୃପାର ତରଙ୍ଗ ମାନେ, ବଶୀଭୂତକାରୀ ପ୍ରେ ମର ଅଧିକ ପ୍ର ବଳ କ୍ଷ୍ମାରେ ପୁଣି ଫେରିଆସିଲେ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଅପରାଧ ପ୍ର କାଶିତ ହେବାରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ଓ ଆତଙ୍କିତ ହୋଇଥିଲେମଧ୍ୟ , ଯିହୁଦା କେବଳ ଅଧିକ ସଙ୍କଳ୍ପ ବଦ୍ଧ ହେଲେ । ସେ ସଂସ୍କାରମୂଳକ ଭୋଜରୁ ବାହାରି ଯାଇ, ଦେହ ହର କାର୍ଯ୍ୟ କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଗଲେ ।

“ଯିହୁଦା ଉପରେ ହାୟ ଘୋଷଣା କରିବା ସମୟରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ କୃପାର ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା । ଏହିପରି ସେ ତାଙ୍କୁ ନିଜର ମେସିହାଦ୍ୱର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଥିଲେ । ସେ କହିଲେ, ‘ଘଟିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ଯେତେବେଳେ ଏହା ଘଟିବ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ଯେ ମୁଁ ଅଛି ।’ ଯଦି ଯାଶୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆସିବାକୁ ଥିବା ଘଟଣାସମୂହ ବିଷୟରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଅଜ୍ଞାନତାରେ ନୀରବ ରହିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏହା ଭାବିପାରୁଥାନ୍ତେ ଯେ ତାଙ୍କର ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ଦୈବୀ ପୂର୍ବଜ୍ଞାନ ନଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହୋଇ ହତ୍ୟାକାରୀ ଜନସମୂହର ହାତରେ ବିଶ୍ୱାସଘାତରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଗଲେ । ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ, ଯାଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ବାରଜଣଙ୍କୁ ବାଛିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଶୟତାନ ଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯିହୁଦାଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କ କଥାମାନ, ଯାହା ଦେଖାଉଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା ତାଙ୍କର ଗୁରୁଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଜଣା ଥିଲା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅପମାନର ସମୟରେ ତାଙ୍କର ସତ୍ୟ ଅନୁସରୀମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବ । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଯିହୁଦା ତାଙ୍କ ଭୟଙ୍କର ଅନ୍ତକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସଘାତକ ଉପରେ ଯାଶୁ ଘୋଷଣା କରିଥିବା ସେହି ହାୟକୁ ସ୍ମରଣ କରିବେ ।” The Desire of Ages, 653–655.